

Concluziile

Reclamanții solicită Tribunalului:

- anularea Deciziei C(2014) 3192 final din 26 mai 2014 adoptată în cadrul procedurii de ajutor de stat SA.38517 (2014/NN) – Micula/România (executarea hotărârii arbitrale ICSID), prin care se dispune ca România să suspende orice acțiune care poate conduce la executarea sau la punerea în aplicare a hotărârii arbitrale din 11 decembrie 2013 a Tribunalului arbitral constituit pe lângă Centrul Internațional pentru Reglementarea Diferendelor relative la Investiții în cauza Ioan Micula, Viorel Micula și alții/România (cauza ICSID nr. ARB/05/20), întrucât Comisia consideră că executarea hotărârii arbitrale constituie un ajutor de stat ilegal, până la momentul în care Comisia va adopta o decizie finală cu privire la compatibilitatea ajutorului de stat cu piața internă;
- acordarea cheltuielilor de judecată efectuate de reclamanți.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanții invocă două motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe neкомпetență

- Dreptul Uniunii nu este aplicabil în acest caz, iar Comisia nu are competența de a adopta o decizie potrivit articolului 11 alineatul (1) din Regulamentul nr. 659/1999. Decizia Comisiei nu ia în considerare faptul că, potrivit dreptului internațional, România este obligată să execute fără întârziere hotărârea arbitrală ICSID și că obligațiile asumate de România în temeiul dreptului internațional prevalează asupra obligațiilor asumate în temeiul dreptului Uniunii. Decizia Comisiei încalcă articolul 351 alineatul (1) TFUE și articolul 4 alineatul (3) TUE, în care sunt recunoscute și sunt protejate obligațiile României rezultate din Convenția privind ICSID și din Tratatul bilateral încheiat între Suedia și România privind investițiile.

2. Al doilea motiv, întemeiat pe o vădită eroare de drept și de apreciere

- Comisia a săvârșit o eroare de drept prin faptul că a calificat executarea hotărârii arbitrale ICSID drept o nouă măsură de ajutor de stat și prin faptul că a încălcat încrederea legitimă a reclamanților. Întreaga decizie a Comisiei se întemeiază pe prezumția falsă că executarea hotărârii arbitrale ICSID constituie un ajutor de stat potrivit dreptului Uniunii. Hotărârea arbitrală ICSID nu conferă un avantaj economic reclamanților, nu constituie o măsură selectivă, nu reprezintă o măsură voluntară imputabilă României și nu denaturează sau nu amenință să denatureze concurența.

Acțiune introdusă la 19 septembrie 2014 – Bayerische Motoren Werke/Comisia

(Cauza T-671/14)

(2014/C 439/41)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Bayerische Motoren Werke AG (München, Germania) (reprezentanți: M. Rosenthal, G. Drauz și M. Schütte, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea, în conformitate cu articolul 263 al patrulea paragraf TFUE, a deciziei pârâtei din 9 iulie 2014 în cazul SA.32009 (2001/C) în măsura în care declară incompatibilă cu piața internă suma care depășește 17 de milioane de euro (28 257 273 de euro) din ajutorul solicitat în valoare de 45 257 273 de euro;
- cu titlu subsidiar, anularea, în conformitate cu articolul 263 al patrulea paragraf TFUE, a deciziei pârâtei din 9 iulie 2014 în cazul SA.32009 (2001/C) în măsura în care declară ca fiind incompatibilă cu piața internă suma de 22,5 milioane de euro, care este scutită de obligația de notificare prin articolul 6 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 800/2008⁽¹⁾;

- obligarea pârâtei la plata cheltuielilor de judecată în conformitate cu articolul 87 din Regulamentul de procedură al Tribunalului.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă următoarele motive:

1. Primul motiv: încălcarea articolului 108 alineatul (3) TFUE

- Reclamanta susține că pârâta ar fi încălcat articolul 108 alineatul (3) TFUE prin faptul că nu s-ar fi achitat de obligația examinării cu atenție și imparțialitate, și că ar fi constatat în mod vădit eronat că comunicarea referitoare la criteriile de apreciere aprofundată a ajutoarelor regionale destinate unor mari proiecte de investiții era aplicabilă în totalitate;
- Reclamanta mai susține că, în cazul în care pârâta ar fi apreciat în mod corect poziția pe care o ocupă reclamanta pe piață, nu s-ar fi putut realiza o analiză aprofundată. Prin analiza aprofundată realizată fără a se fi stabilit în prealabil poziția reclamantei pe piață și prin tratamentul discriminatoriu care i s-a aplicat astfel reclamantei, pârâta a săvârșit o eroare vădită de apreciere.

2. Al doilea motiv: încălcarea articolului 107 alineatul (3) litera (c) TFUE

- Reclamanta susține în continuare că prin limitarea, în mod vădit eronat, a efectului de stimulare și a caracterului proporțional al ajutorului la diferența de costuri dintre instalațiile de la München și cele de la Leipzig, diferență pe care a evaluat-o *ex ante* la 17 milioane de euro, pârâta ar fi încălcat articolul 107 alineatul (3) litera (c) TFUE.
- În această privință, reclamanta afirmă că procedând în mod automat la o analiză aprofundată, focalizată asupra valorii diferenței de costuri, pârâta a săvârșit o eroare vădită de apreciere, care în ultimă instanță au împiedicat-o să își exercite în mod corect puterea de apreciere, în special la examinarea proporționalității și a efectelor ajutorului.

3. Motiv subsidiar: încălcarea articolului 108 alineatul (3) TFUE și a Regulamentului nr. 800/2008

- Cu titlu subsidiar, reclamanta susține că interzicând, în mod vădit eronat, Republicii Federale Germania să acorde reclamantei un ajutor întemeiat pe schema de ajutoare autorizată de Investitionszulagengesetz (Legea privind subvențiile pentru investiții) cu o valoare inferioară pragului de 22,5 milioane de euro de declanșare a obligației de notificare, pârâta a încălcat articolul 108 alineatul (3) TFUE și Regulamentul nr. 800/2008.
- Reclamanta consideră că prin limitarea ajutoarelor la o valoare mai mică decât pragul de declanșare a obligației de notificare, pârâta a săvârșit o eroare vădită de apreciere, un abuz de putere și o discriminare ilicită a pârâtei în raport cu beneficiarii de ajutoare care ar fi primit suma de 22,5 milioane de euro scutită de obligația de notificare.

(¹) Regulamentul (CE) nr. 800/2008 al Comisiei din 6 august 2008 de declarare a anumitor categorii de ajutoare compatibile cu piața comună în aplicarea articolelor 87 și 88 din tratat (Regulamentul general de exceptare pe categorii de ajutoare) (JO L 214, p. 3).

Acțiune introdusă la 19 septembrie 2014 – August Wolff și Remedia/Comisia

(Cauza T-672/14)

(2014/C 439/42)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamante: Dr. August Wolff GmbH & Co. KG Arzneimittel (Bielefeld, Germania), Remedia d.o.o. (Zagreb, Croația) (reprezentanți: P. Klappich, C. Schmidt și P. Arbeiter, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană